

[Bjørn Poulsen]

private erhvervsliv er en ekspertise, som vel nok i meget ringe grad bliver inddraget, når man laver bygningsreglementer og bygningsvedtægter her i landet. Jeg vil da bede boligministeren om at tænke over det.

Jeg synes, som jeg sagde i starten, at det er et udmærket initiativ, retsforbundet er kommet med, for dette er netop et område, hvor vi i meget ringe grad her i folketinget har kunnet diskutere problemerne, og så vidt jeg kan se på det lovforslag, vi har i boligudvalget, har vi sådan set også den nødvendige tid til det. Jeg vil da i hvert fald hilse initiativet velkommen, selv om jeg ikke kan være enig i det, forslagsstillerne skriver.

Kaj Hansen (DKP):

Retsforbundet skal ikke have utak for, at de i et beslutningsforslag har rejst spørgsmålet om byggeskader. Men jeg synes ikke, at partiet selv bidrager ret meget med at foreslå løsninger af problemet. Jeg synes nok, at man i hvert fald kunne have redegjort for, hvad man forestillede sig, men det skyldes måske, at man ikke har forestillet sig noget på dette område.

Så vil jeg gerne sige, at det er et alvorligt problem, der har flere sider, for der er nok tale om byggesjusk, og sådan noget forekommer, men det er i virkeligheden ikke ret udbredt. Det, vi derimod kan konstatere, er først og fremmest konstruktionsfejl, og disse konstruktionsfejl er der i virkeligheden flere der har ansvaret for. Jeg vil gerne afvise her, at administrationen af almennyttige boligselskaber skulle have et særligt ansvar for konstruktionsfejl. Det er jo ikke dem, der tegner eller konstruerer de boliger, der skal opføres.

Det er jo også sådan, at konstruktioner skal godkendes i boligministeriet. Det kan godt være, at boligministeriet ikke har kapacitet til at gå tilstrækkelig grundigt ind i denne godkendelsesprocedure, men så synes jeg, sporene skræmmer så meget, at man må være klar over, at det kan blive nødvendigt, at man skærper årvågenheden og agtsomheden, når det drejer sig om at godkende nye konstruktioner. De, som – i alle tilfælde indtil der kommer en ordning – kommer til at lide, det er lejerne. Jeg tror, alle kan være enige om, at det i virkeligheden ikke kan være lejernes problem, for er der nogen, der er

uskyldige i konstruktionsfejl og bygningsskader, så må det være lejerne.

Hvordan kan man så ordne problemet? Vi har ikke alene gjort os nogle overvejelser, men har også nogle konkrete forslag, og dem fremsætter jeg meget gerne, fordi boligministeren nu oplyser, at man også har overvejelser i boligministeriet. Vi ved, at når der opføres et byggeri, så indgår der mange forskellige slags håndværkere: murere, tømrere, elektrikere, VVS-montører osv. Det, jeg forestiller mig man kunne gøre, var, at disse håndværkere ud af tilbudssummen skulle indbetale en procent eller en promille – hvor meget det nu kan blive – til en fond for bygningsskader. Denne fond skulle så træde i virksomhed. Det skal ikke være på den måde, at fonden bare øser penge ud til reparation af disse bygningsskader. Fonden kunne sammensættes af repræsentanter for håndværksmestre, fagforeningsrepræsentanter fra byggefagene, repræsentanter for Lejernes Landsorganisation, for Boligselskabernes Landsforening og for långiverne. Det skulle være fondens opgave, når der foreligger sådanne bygningsskader, ikke bare at betale penge ud, men også at søge regres, i den udstrækning det er muligt, over for dem, som ikke har opfyldt lovens betingelser eller de forskrifter, der ligger. Fonden skal altså gøre erstatningskrav gældende og på den måde prøve at få så mange penge ind som muligt. Der bliver altså nogle tilfælde tilbage, hvor det er meget vanskeligt at placere ansvaret, og her er det så, fonden skal betale. Det skal den gøre forlods i alle tilfælde, også selv om den senere søger regres over for dem, der har udført arbejdet.

Jeg vil gerne spørge boligministeren – hvis han nu kunne tænke sig at arbejde med en sådan model, som jeg tror er meget fornuftig – om han ikke også kunne tænke sig, at den kunne få tilbagevirkende kraft. Her tænker jeg på det aktuelle eksempel fra Brøndby Strand. Man kunne godt tænke sig, at en sådan lov kunne få tilbagevirkende kraft på den måde, at man ved lån tilvejebragte en startkapital, således at man allerede fra starten af kunne dække de bygningsskader. Efterhånden som fonden fik tilstrækkelige midler, kunne det lån så betales tilbage. Jeg tror, det er nødvendigt, at man nu meget hurtigt og meget konkret tager denne sag op. Til beroligelse for boligministeren kan jeg sige,